

שָׁרָה וְדָוִד יָשְׁבוּ עַל־יַד הַעֲצִים וְאָכְלוּ. אָמְרָה "אֲנִי לֹא שִׁמְחָה."
דָּוִד אָמַר בְּלִבּוֹ "זֶה לֹא טוֹב. אִם אֵין לְאִשָּׁה שִׁמְחָה, אֵין שִׁמְחָה בְּעוֹלָם." אָמַר
לְשָׂרָה דָּוִד "לָמָּה אֶתְּ לֹא שִׁמְחָה?"
הִיא אָמְרָה "כִּי יֵשׁ בְּהַמּוֹת בְּשִׂדֵּה הַחֲלוּמוֹת וְהֵן תֹּאכַל אֶת־הַעֲצִים."